

Miażdżyca jest chorobą spowodowaną odkładaniem się blaszek miażdżycowych w obrębie naczyń tętniczych. Zmiany takie mogą być umiejscowione w każdej tętnicy. Jeżeli rozwinie się miażdżyca wówczas następuje niewystarczające zaopatrzenie w tlen narządów, do których dopływa krew przez zmienione naczynia.

Bardzo często do zmian miażdżycowych dochodzi w tętnicach kończyn dolnych. Tętnice zawierające blaszki miażdżycowe ulegają przez nie zwężeniu. Wyróżniamy wiele przyczyn, które prowadzą do rozwoju miażdżycy. Do najważniejszych należą: palenie papierosów, cukrzyca, nadciśnienie tętnicze, podwyższony poziom cholesterolu we krwi. Miażdżyca naczyń kończyn dolnych daje szereg objawów: łatwa męczliwość kończyn, duża wrażliwość na zimno, tak zwane chromanie przestankowe, czyli ból w łydkach po przejściu określonego dystansu.

Zależnie od zaawansowania choroby skóra nóg może być blada, zsiniała, dochodzi do przebarwień, utraty owłosienia, zaników mięśniowych, następuje trudniejsze gojenie się ran, powstają owrzodzenia, tętno na tętnicach może być słabo wyczuwalne lub zupełnie nieobecne.

Podstawową metodą oceny zmian w naczyniach jest usg -Doppler. Leczenie miażdżycy kończyn dolnych jest zróżnicowane i zależne od stadium rozwoju choroby. Czasami wystarczy jedynie intensywny trening marszowy, którego celem jest wytworzenie krążenia obocznego, co pozwoli zaopatrzyć kończyny w odpowiednią ilość utlenowanej krwi. W poważniejszych przypadkach sięgamy dodatkowo po leczenie farmakologiczne. Gdy leki już nie pomagają wówczas jedyną formą terapii jest postępowanie chirurgiczne, które obejmuje wszycie protezy lub w niektórych przypadkach amputację kończyny.